

Elnöki köszönet BELLÉR Évának ...

is bizonyította életképességét, csökkent létszámmal is. Gratulált a kitüntetetteknek, az új alelnöknek, akivel már az Ifjúsági Bizottságban is együtt dolgozott, mindennek már majdnem 20 éve, amikor is frissen végzett egyetemistaként vett részt a munkában. Köszönetét fejezte ki MESKÓ professzor úrnak bölcs és karizmatikus vezetéséért. A professzor úr azon szavakkal kezdte munkáját: ő már annyi mindent kapott az egyesülettől, hogy most már ő akar adni. Ezt a mondatot választja mottóul. Megszívleli JESCH Aladár szavait, lobbizni kell, érdekérvényesítő tevékenységet kell folytatni és azért

küzdeni, hogy a geofizika minél nagyobb elismertséget kapjon. Idézte a titkári beszámolóból azt, hogy az idei év sem lesz könnyű, egyre nehezebb körülmények között kell dolgoznunk. Végül a 2000. évi közgyűlést bezárta.

... és SZIKORA Hildának

Már napirenden kívül, MESKÓ Attila, most már alelnökként, megköszönte a titkárság dolgozóinak segítőkész munkáját.

Verő László

IFJÚSÁGI ANKÉT 2000

Idén március 24-én és 25-én a debreceni Aranybika szállóban rendezte meg az Ifjúsági Ankétot a Magyar Geofizikusok Egyesületének Ifjúsági Bizottsága. A korábbi gyakorlat alapján három kategóriában (elméleti, gyakorlati és poszter) tartottak előadást mind geológus, mind geofizikus ifjú szakemberek. A rendezvényen 72-en regisztráltak magukat, amely a tavalyi rendezvényhez képest visszaesés, ám ezt a MOL résztvevőinek nagyszámú csökkenése okozta (tavaly huszonhárman, idén mindössze hatan regisztráltak magukat.)

Öröm, hogy a résztvevők számának csökkenése ellenére az előadások száma növekedett. Összesen 38 előadás (29 szóbeli és 9 poszter) vett részt az ankéton. 15 díjat lehetett elnyerni: kilencet a kategóriák helyezetteinek, valamint hat különdíjat. A zsűri az elméleti kategóriában megosztott harmadik helyet, a gyakorlati és poszter kategóriában pedig megosztott első helyet ítélte oda. Gyakorlati és poszter kategóriában a második díjat nem osztották ki. A nyertes előadások címei és előadói a közgyűlésről szóló beszámolóban olvashatók.

Az előzetes megállapodás alapján azok a helyezettek, akik a Magyarhoni Földtani Társulat tagjai, az MFT-től és a Magyar Rétegtani Bizottságtól, azok a helyezettek pedig, akik a Magyar Geofizikusok Egyesületének tagjai, a Magyar Geofizikusokért Alapítvány által biztosított keretből (100 000 Ft) kapták a jutalmat. A helyezettek között 4 az MGE és 7 az MFT tagja. A különbség azért olyan jelentős, mivel poszter kategóriában nem indult MGE-tag.

Az Ifjúsági Ankét megrendezéséhez köszönjük az Egyesület, a Magyar Geofizikusokért Alapítvány, a Magyarhoni Földtani Társulat, a Magyar Rétegtani Bizottság, fő szponzorunk: a GES Kft. valamint a különdíjak felajánlóinak — ELGI, GES Kft., MÁFI, MGSZ és a MOL Rt. — támogatását és segítségét. Külön kiemelem és megköszönöm a zsűri munkáját.

Természetesen a rendezvény nem jöhetett volna létre BELLÉR Éva és SZIKORA Hilda segítségével nélkül.

Orosz József

GONDOLATOK AZ IFJÚSÁGI ANKÉT UTÁN – NEMCSAK IFJÚ ELŐADÓKNAK

Úgy alakult, hogy az idei Ifjúsági Ankét után még egy estét Debrecenben kellett töltenem. A nyüzsgés elmúltával — jobb dolgom nem lévén — megpróbáltam összegezni tapasztalataimat az egyesület ezen rendezvényével kapcsolatosan.

Elnöki megbízatásom idejére összesen négy ifjúsági an-

két esett — és volt szerencsém mindegyiket elejétől végéig meghallgatni. Ez persze nem pusztán a véletlen műve volt, úgy gondoltam, hogy az ifjúság joggal várhatja el az egyesület Elnökségétől, hogy figyeljen oda rájuk, hallgassa meg őket, — és ismerje meg a feltörekvő nemzedéket, ha csak egy kétnapos együttlét során is. Nem csupán a szakmai

dolgozról van szó, de a viselkedésről, fegyelemről, fegyelmezettségről, még az öltözködésről, megjelenésről is.

Az ankétok helyszíne sorra Tata, Kecskemét, Siófok és végül Debrecen volt. Akárcsak a vándorgyűlés, ez a rendezvény is vándorol az országban. A váltakozó helyszíneknek itt, Debrecenben volt az első szemmel látható eredményük: kiderült, hogy a Debreceni Egyetemnek is van Ásvány- és Földtani Tanszéke, sőt sok tehetséges fiatal kapcsolódik be a kutatásokba. Reméljük, mostantól fogva rendszeresen részt vesznek ankétjainkon, ezt akkor is reméljük, ha esetleg a díjakat is ők fogják elvinni a többi jobban ismert geofizikai-geológiai tanszék és intézmény fiataljai elől.

Debrecenben az Aranybika szálloda adott otthont az ankétoknak. Elnökségem elején igen tiltakoztam az ilyen — luxus — helyszínek ellen. De a siófoki, viszonylag olcsó szállás nem növelte meg lényegesen a résztvevők számát, viszont a rosszabb körülmények — túl nagy hodály ebédlő, kicsi szobák, sok idegen vendég stb. — inkább ártottak a rendezvény hangulatának, mintsem használtak volna. Ugyanakkor Debrecenben fordult elő először, hogy az ankét a hétvégére esett — és valószínűleg ennek tudható be, hogy a résztvevők száma 30%-kal csökkent, főleg az ipar képviselői maradtak el. Az egyetemisták, doktoranduszok az alapítványok támogatásával évek óta igen kedvezményes áron jöhetnek el, így az ő létszámuk nagyjából állandó.

Másrészt azt is tapasztaltam, hogy nem is olyan egyszerű Magyarországon közel 100 fős előadótermet találni úgy, hogy fűthető szállás is legyen a közelben. (A késő téli időponthoz szeretnék ragaszkodni azért, hogy a díjakat ne négy szemközt, hanem a közgyűlés nagy nyilvánossága előtt adhassuk át.)

Az ifjúsági ankét teljes mértékben az Ifjúsági Bizottság rendezvénye, a helyszín kiválasztásától a zsűri felkéréséig és az ülések levezetéséig mindent ők csinálnak — és esetleg előadóként is szerepelnek. Jó alkalom ez tehát az életre való felkészülésre is. A bizottság jól, összeszokottan működik, a technikai szervezésben természetesen az egyesület titkársága segítségével.

A hangulat — Debrecenben is — kedves, baráti, családi, de szigor is van, ha a program menetrend szerinti bonyolításáról van szó. A társaság — legalábbis kívülről nézve — együtt van, nem látszik, hogy nagyon elszakadnának egymástól geológusok, geofizikusok, környezetvédők. Reméljük, így is marad ez majd az „iparban” is.

Az előadások színvonaláról az a legfontosabb észrevételem, hogy nagyon sok megállná a helyét a vándorgyűlésen, a felnőttek közt is. Sőt, esetleg ők tanulhatnának a fiataloktól.

VERŐ László az előadások kivonatait volt hivatott átolvasni és az ankét programfűzetében való közlésre előkészíteni. Közben sok bölcs tanács jutott eszébe, amit írásba foglalva átadott a tisztelt előadóknak, és most a Magyar Geofizika is közli. Ezért én most az előadások kivitelezésével kapcsolatos javaslataimat szeretném közzétenni, azért is, hogy hátha lesz a mondanivalómban olyasmi, amit más előadásokra készülő kollégák is követésre méltónak tartanak majd.

— Nem baj, ha egy előadást megszólítással kezdenek, a Tisztelt Hallgatóság!-hoz hasonló fordulat elrebegésével lassan megszűnik a hang remegése, megszokjuk a hely-

színt, az előttünk ülő káposztafejeket, a mikrofont és még azt is kitapaszthaljuk, hogy hol nem nyikorog a lábunk alatt a parketta — mint az Debrecenben történt.

— Az előadás legyen megszerkesztve. Annak idején az általános iskolában tanultuk, hogy Bevezetés–Tárgyalás–Befejezés. Eléje odatehetjük a megszólítást, végére a köszönetnyilvánítást. A bevezetőben röviden elmondjuk, hogy miről fog szólni az előadás, a tárgyalásban egyenként végigmegyünk a vázlatpontokon, logikus sorrendben, a befejezésben van helye a következtetéseknek, az eredmények tömör összefoglalásának. Ezt persze jól tudja az, aki már írt cikket, de egy kezdőnek erre is tudatosan figyelnie kell. Köszönetnyilvánításnál nem kell az Oscar-díj átadását utánozni és még a családi kiscicának is megköszönni a közreműködést, de a hallgatóság figyelmét meg lehet köszönni. Ekkor az is felébred, aki addig átaludta a dolgot, és mindenkiben tudatosul, hogy vége. Még az előadóban is.

— Beszéljünk tisztán, érthetően és magyarul. (Sajnos, ma már a TV-ben sem feltétele a képernyőre kerülésnek a hibátlan beszéd. De miért csak a gépjárművezetőktől kérnek pályaalkalmassági vizsgát?) Természetesen egy geofizikustól vagy geológustól nem várjuk el a bemondói szép beszédet, de ha lehet, ne hadarjunk, ne kapkodjunk. Ne restelljük otthon többször elmondani az előadást, vetítővel együtt végiggyakorolni. Egy kis rutinnal sokkal jobban sikerül a bemutatkozás. Itt már eleve ki is zártam azt a lehetőséget, hogy szóról szóra felolvassuk az előadást. Ezt a fiataloknál szerencsére egyszer sem tapasztaltam, lassan talán a vándorgyűléseken sem fog előfordulni.

— Sokat segít az előadónak, ha a főbb vázlatpontokról is készít egy fóliát. Így elkerülhető, hogy egy egész bekezdést vagy akár egy egész fejezetet elfelejtsen elmondani. A fólián lévő szöveg sűgőgépként is felfogható, kevesebbet kell kívülről megjegyezni, ha a soron következő fólián szöveg is van. Az elkalandozó hallgató is könnyebben visszatál az előadás fonalához, ha időnként megjelenik egy-egy vázlatpont a vetítőlapon.

— A diaképeket, fóliákat, illetve az írásvetítőt célszerű legkésőbb az előadás előtti utolsó szünetben vagy az előkészítő teremben kipróbálni. Szigorúbb konferenciákon a vetítés hibájából eredően sem lehet túllépni a megadott időkeretet.

— Sokszor és sokan elmondták már, de úgy látszik nem elég: az ábrák legyenek a terem legutolsó sorában is olvashatóak. Ezt is ki lehet próbálni. Egy-egy ábrán, csak annyi információ, szöveg legyen, amennyit el akarunk mondani. Zavaró, ha lekopják az ábrát, mielőtt végig tudtuk volna nézni, mi is van rajta. Egy teleírt lapot — bármilyen érdekes — senki sem tud elolvasni, főleg, ha közben az előadó esetleg valami másról beszél. Ha valamilyen okból mégis sok a szöveg, emeljük ki a legfontosabb részeket, színessel vagy bármi mással. De ne legyen „csiricsaré” tarka-barka, mert a sok színtől csak a fejünk fájdul meg, a képen pedig elétevéődünk. Lehet, hogy drága egy lap fólia, de ha nem feltétlenül szükséges, ne alkalmazzuk a letakarásos bemutatást, mert az is zavaró. Természetesen, ha fokozatosan akarunk valamit levezetni, akkor ez a technika a legmegfelelőbb. Ha vetítőt használunk, akkor mindig legyen valami a vásznon. Nagyon zavaró, ha csak a világitó fehér folt látszik és mi csak beszélünk, kép